

Suposo que em vaig adormir sense elaborar el famós pla, la realització del qual hauria hagut de començar l'endemà de la vetllada "Chez-Maximé", és a dir: avui. El primer pas que calia donar ~~era ben simple~~ - o, més ben dit: que calia no donar - era ben simple: no tornar més a casa els Norboth. Fins les tres de la tarda, entre la feina del despatx, la preparació del dinar i la neteja i ordenació dels estris culinàries, he estat prou ocupada per a evitar acarar-me amb el meu problema. Entre les tres i les quatre he passat una mala estona turmentada pels dubtes, Anar o no anar a casa els Norboth? ¿Aprofitar la lliçó

2

d'ahir o prescindir-ne? Tant mateix el món no es redueix als Nooth. A Ginebra hi ha un bon museu de pintura; la Biblioteca universitària, on tantes hores d'oposionada lectura he esmerçat i puc esmerçar encara, amb els seus milers de volums per llegir; les ~~sabes~~ galeries d'art on hom exhibeix pintures i gravats que alegren la vista i el cor... confortables sales de te; teatres, cinemas; les llavis, sempre obertes dels vells amics... Tot amb tot, m'encamino com un autòmat a la Place du Grand Mèze. Daphne^{ne} em rep amb naturalitat. m'anuncia que Herman és al bany i Mery, Déu sap on. Aquesta tarda hi ha sessió de bridge.

Efectivament ~~hi ha~~ un grup de dames ginebrines acudeixen un ^{o dos} ~~cotx~~ ^{al mes} ~~setmana~~ a casa de

Hi ~~ving~~ ~~trab~~ un grup de dames ginebrines que ~~seixen~~ ^{sixen} ~~adessara~~ a casa de Daphne per a jugar al bridge, prendre te i pastissos. ~~Davant de~~ ~~Representen~~ una petita mostra de l'alta societat del cantó, ~~vull dir que~~ ~~son~~ d'allo més distingides. Davant d'elles, Daphne es comportava com una autèntica lady - Penso que li agradava aquest joc. Per altra banda, Daphne i Merry tenen dret al tractament de lady i de lord i les comentades dames ~~no~~ no ho ignoren. -

Daphne parla un francès correcte sense cap mena d'accent i ~~to~~ entre les distingides ginebrines companyes de bridge, exagera un poc les finors de llenguatge. Però el joc l'apassiona i de tant en tant ~~deixa anar una exclamació~~ ^{sobretot quan perd}.

exclama amb ^{FS} ⁴ fogositat:

~~la partida, es permet exclamar:~~
- ¡La puta!

Diu que ho va aprendre a Mm-
tevides quan encara no era lady Nor-
bth i els Preston feien una llarga estada
a l'Uruguay on John Preston, el ~~seu~~ pare de
Daphne hi muntava vies fèrrees per compte d'
una companyia britànica.

Daphne ~~no~~ explica sovint que els urugua-
ians se'n serveixen correntment per a ex-
pressar la sorpresa, la contrarietat, l'admi-
ració. Ella, Daphne, va acostumar a hi
era l'etiqueta alegrement davant les ~~seues~~
companyes de joc

~~era l'elgiva comestament~~ quan les cartes li són adverses. És una paraula civeta i sonora, fàcil d'aprendre i de pronunciar. Les nobles dames gine-braines l'han adoptada.

- La puta! exclama tot d'una la descendenta^{da} de la molt il·lustre casa dels Durand o dels ~~Fossil~~ ^{Bovy-}lysberg, llençant amb aristocràtic gest les cartes damunt de la boietla verda.

Herman i Merry, no assisteixen mai a aquesta reunió de jugadors de bridge. ~~es celebra un cop per setmana a casa els Norboth. Merry i Herman no hi assisteixen. Merry detesta qualsevol joc de cartes, Herman, no però només detesta el bridge i jo només consento a jugar-hi quan no hi ha prou jugadors.~~

Aquestes llargues, fosques i fredes tardes d'hivern ~~av-~~turno a passar-les amb Daphne.

~~de la tancinó i l'interior amb que jo l'escolto~~
~~(fet que esdebe' sovint)~~

Quan no sabem ~~que dir~~, Daphne obre
un armari empotrat a la pared. En treu
una gran bossa de retina ~~anglesa~~, made
en England on s'aplequen ~~tan~~, sense cap
memòria d'ordre ~~ni fotografia~~ de totes les èpoques
i grandàries, algunes ja tan velles
que la imatge apareix ~~a~~ mig esborrada.
Daphne, amb aire distret, introdueix la mà
dins la bossa, en treu una cartolina
a l'atzar, hi projecta una llambregada i la
torna a entafollar sense fer cap comentari.
Segons com, l'esguarda un moment, somriu
o sospira i me l'allarga.

~~així jo he conegut una part de la vida i mi-
racles de la família Norboth - Preston~~

- Aquest és Daddy, explica ~~Daphne~~ ^{fant-me a} ~~allargant-me~~
^{mans} una vella fotografia mig esborrada. Representa
un home alt i cepat, dret i majestuosament ama-
rat de dignitat britànica. Vesteix una mena d'
uniforme tot blanc ~~vestit colonial~~, va cofat
amb un casc d'estil colonial.

- Daddy era un enginyer ferroviari de gran
prestigi, # explica Daphne, # va muntar ferro-
carrils en diferents repúbliques sudame-
ricanes a compte d'una gran societat
internacional. ~~Pobre Daddy! Era un home~~

Daddy era

(no solament intel·ligent i treballaire sino
la bo com el pa. La mirria de la mummy
el feia ballar al so que ella volia.

La foto de mister ^{John} Preston desapareix en
les profunditats de la bossa, possiblement per
sempre més mentre Daphne somriu entre
malencoriosa i irònica. La bossa de cretone

Poco ~~prova~~ ^{provament} ~~a~~ enfonsa ~~la~~ mà en la bossa,
~~la~~ representa
~~una~~ una mena de joc d'atzar. ~~La~~ Veurem
qui surt i si el qui surt val la pena de ~~ser~~
mostrat i comentat ~~o~~, per la seva insignifi-
cància, castigat a tornar a ~~la~~ ~~l'anonimat~~
la seva tomba
de cretona.

una estona o uns dies després, Daphne em mostra una altra fotografia. Comenta amb un somriure irònic i hist: - Aquest és Michael Norrooth amb l'uniforme d'oficial durant la guerra del quatorze.

La foto, descolorida, representa un home jove alt, prim, ~~de~~ tipus distingit però decadent.

Torno la foto a Daphne: Daphne, amb la foto a la mà, ~~em~~ ^{conta:} ~~confia~~ la història del seu ~~fracàs matrimonial~~.

- Quan vaig conèixer Mike, ^{jo} ~~només~~ tenia disset anys. Ell també era molt jove. Tot seguit ens vam enamorar l'un de l'altre. Jo vivia un conte de fades, un d'aquells

15 10

contes rars i benaurats que a vegades p'
atzar reserva a les noies casadores. Lord
Michael Norboth, il·lustre descendent dels molt
nobles Norboth de Bedford em feia l'ho-
nor de demanar-me en maridatge.
~~É~~ Aparentment el darrer ~~últim~~ dels
Norboth posseïa totes les qualitats que un
home ha de tenir per a fer feliç una
dona noietà rica, consentida, romàntica.

~~Jephne sobreviu malenciosament ~~continua~~.~~
60 i jugant amb la cartolina.

~~Semblava una novel·la rosa! Mike~~
~~posseïa grans qualitats. Ja pèu vs malèixa!~~
- Mike,

14 11
era gran conversador, bon jugador de bridge i de
poker, excellent ballari, resistent bebedor
de whisky i de ~~poker~~ Brandy. -- A més a més

~~Encara no us he dit tot, continue~~
Daphne, després d'una pausa que apro-
fita per a encendre una altre cigarret.
mike posseïa un títol nobiliari, una carrera
liberal i una fortuna.

Daphne fa una pausa i pregunta

- Voleu una altra Tassa de te?

- No. gràcies. El que em conteu m'interessa
més. No us atureu. Continueu.

Daphne encen un cigarret, somriu i sense aban-
donar el seu to lleugerament irònic, ~~prosegueix~~ ^{continua}.

- El mateix ~~mat~~ dia ¹⁵ 12 de noies, Mike ja en va fer una de les seves. La primera de la llarguíssima sèrie que il·lustraria la nostra ^{catàstrofica} vida matrimonial.

En el moment més ~~tridicent~~ ^{lleu} de la festa, quan ens voltaven tot d'amics d'ell i meus, Mike se'm ~~va~~ va acostar. Em besava la ~~gala~~ ^{gamba} i deia amb alegre lleugeresa: "Surto un moment". No va tornar en tota la nit. Se n'havia anat de xala ~~m. ho va confessar~~ el dia després amb una colla de companys que no ~~ho~~ ^{ho} gosat^a invitar al casament. m. ho va confessar p'endema ~~el dia després~~ sense donar-hi gens d'importància.

Jo l'havia esperat fins ben entrat el dia asseguda en una poltrona, ^{vestida} ~~de nit~~ amb tots els guarniments ^{iguals a les} que exigeix una la primera nit de núvia.

46 13
Daphne m'esguarda amb aire lleugera-
ment ~~assosada~~ desafiador

- Què haurieu fet vos en lloc meu i en una situació semblant?

- No ho sé - variables - potser plorar.

- Ah, plorar? veieu Daphne ^{així? sou els llatins: Plorar eh?} doncs jo no vaig ~~bessar~~

ni una sola llàgrima. La mummy m'havia ^{instruït} ~~aconsellat~~ molt bé. No havia previst, ^{esclar!} aquest cas insòlit però m'havia previst d'altres: "Una dona jove no ha de plorar mai" deia. "En primer lloc, ^(enlletgeixen i marceixen d'astre) els plors fan malbé els ulls i en segon lloc, ~~les~~ llàgrimes ~~et~~ enfastideixen els homes, els donen ganes de fugir"

mike ^{va} tornar ~~amb~~ amb claror de dia, ^{embriac} naturalment,

però ~~era~~ ^{era} lúcida. En veure'm encara llevada ~~la~~ ^{preciosa,} ~~la~~ ^{la} camisa de
semblava sorpres i en descobrir la meua ^{preciosa,} camisa de
finíssima batista, lleugera com un nuvol de
boira, guarnida de rantes i de llaçades blau-
cel, ~~me quedava un xec.~~ ^{me quedava un xec.} En aquella època una camisa així
embotia quel sevol home per poc home que fos; Mike,
tant mateix, ho ~~era~~ ^{va ser} una mica, ~~al menys aquell dia.~~ ^{al menys aquell dia.}
Tal com la mummy ho havia previst, la
camisa va produir l'efecta que hom s'es-
perava. Mike ~~va~~ ^{va} actuar com un home. Però no
més una vegada. Mai més no va fer us
dels seus drets de marit. Jo no comprenia ~~els~~
els motius d'aquest apartament. No es par-
~~lava~~ ~~amb~~ ~~ningú~~ i encara Em guardava
de parlar-ne a ningú i encara menys

amb la meua mare, que ho havia ^{contat} ~~explicat~~ al meu pare i als amics íntims.

Jo m'obtinava a creure que alguna cosa en mi desagradava, Mike. M'esmerçava a ~~con-~~ ~~devenir~~ ^{devenir} què podia ser. Venia cura del meu cos com una cortesana. Em banyava amb llet de somera - ^{en aquella època aquesta practica era corrent.} ~~en~~ em feia fregues amb cremes perfumades.

Em pentinava i maquillava acuradament, usava extractes d'essències i polvors francesos ^{de les millors marques} ~~mais acreditats~~. Em vestia per fora i per dintre amb una preocupació digna d'una professional de l'amor.

Mike era gentilíssim amb mi. Sortiem plegats fent braç, els cosos ben prop l'un de l'altre. Thom deia: "Quina parella més ~~recixida~~ recixida". Sortint Mike em besava la mà i la gatta, sobretot en públic, Alastor i jo coneïem una esperança

16

que ~~deber~~ cas jo concebia una esperança que ~~h~~
sempre, fatalment resultava frustrada ~~fallida~~
I jo estava enamorada de Mike, Hau-
ria volgut que Mike fos efectivament el meu
marit i no solament en públic, però creure a
t'home, menys a mi, que tot seguia per la
via normal. Fins que un dia, durant una
de les seves alegres borratxeres, em va confessar
que, decididament, les dones no li agradaven. No
s'havia ^{proposat} ~~afegit~~ enganyar-me. En millorar-se
amb mi, encara no ho sabia. ~~B'~~ havia ^{tot} ~~des-~~
^{el descobriment} ~~la mateixa~~ cobert ~~la nostra~~ mit de noces. Em demanava
sentiment que el perdonés

Ell mateix no comprenia - ho confessava amb modestia - com havia pogut executar l'enutjosa tasca de desflorar-me. No tornaria mai més a tocar cap dona, n'estava segur. La seva decidida aduersió física a l'acte sexual no es basava en cap llei de repugnància envers la meua persona. Oh, no, certament no jo era una noia meravellosament adorable, digna d'un gran amor normal i apassionat. Ell, Michael Norboth, el darrer dels molt il·lustres gentilhomes del comtat de Bedford, em preferia a totes les dones del món, nacionals i estrangeres. El mal era que no podia provar-me ho, tal i com jo - ell se'n feia càrrec - hauria desitjat.

una ^{noia} inexperta però mai cap d'ells no
m. ha fet sentir un quicren ^{una plesitud} i entesa carnal
que pugui comparar-se amb la que em va
passar a Mervy ahir vespre. Y també, ara ho re-
cordo, cap home no m. ha semblat tan desit-
jable i alhora tan perillós com Mervy. Per-
illós ^{perillós ocell dir} si per a la meua independència sen-
timental conservada intacta fins avui i per
a la nostra perfecta entesa amistosa. ^(Perillosa també)

Mervy i jo hem estat fins avui dos ex-
cellents companys. Ara ^{no} sera estat totes les
coses semblen diferents perquè Mervy pos-
seix una mena de màgia que les trans-
forma per mitjà de la seva paraula

~~que no podia provar - mi ho físicament tal i com jo - ell ho em - ^{carre} ~~pena~~ ~~feia~~ ~~hauria desitjat~~~~

Aprés - després d'aquesta ^{el qui ent} ~~confessió~~ ~~per a~~ ~~el qui ent~~ ~~discurs~~, Mike em va besar a feblesament ~~al~~ ~~front~~, les dues galtes i una mà bo i murmurant humilment. "Sorry"

~~+~~ Pocs minuts després ja dormia ^{la meua} ~~amiga~~ ~~aprofita~~ una pausa en el relat de ~~Daphne~~

~~per a~~ preguntar:

- I en aquell ~~terrib~~ després d'aquesta terrible confessió, tampoc no van plorar, Daphne?

- Plorar? ~~exclama~~ ^{body Norbotta} ~~Daphne~~ la meua amiga

~~+~~ Alca les espatlles amb menys preu - ~~els llatis~~ ^{els llatis} ~~(ho arreglea, plorant)~~ ^{tot} ~~gemegant i~~ ~~exclama~~ ~~ent~~ ~~sospitant~~

- Així, li repliejo jo un poc ofesa, els anglo-
~~gloss~~ saxons no gemreguen ni ploren mai, ni en la
més estricta intimitat?

- Alguns ho fan, confessa Daphne, però són
gent de la classe baixa, gent sense educa-
ció.

- No oblideu, afegeix, que la mummy em predi-
cava sempre el mateix: "Una dona jove i for-
mosa no s'ha de fer malbé els ulls passi el
que passi" i després de tot, continua Daphne; per-
què havia de plorar si Mike dormia?

a 20
~~22~~

he deixat de banda el sensualisme, la sexualitat, ^{la} la curiositat ^{pur} intel·lectual, una de les meves velles ^{dèries} "Fer l'amor" ^{per a mi} ~~per a mi~~ ^{fins a} ~~fins a~~ simplement ~~per a mi~~ una forma variada de viure, satisfer la curiositat sexual i desenvolupar - potser, qui ho sap? - les possibilitats sentimentals en estat letàrgic - ja tornem a la simple curiositat intel·lectual. I, tant mateix jo des de ser capaç, com qualsevol altra dona o home, d'experimentar algun sentiment afectiu més o menys pur, més o menys intens.

Però de moment em sento plena de Merry, embriaga de Merry, insaciada de Merry.

Sento que estic a punt d'agafar la son. Tant de bo que somniï amb Merry?

20

~~4~~ ~~P~~ encara que no hagués dormit, el meu
plor, n'estic segura, m'hauria reboixat als seus
ulls. Aquests ploriquets meridionals no fan
cap efecte en un home anglès de la classe so-
cial de Mike. Potser en un home de les
nostres latituds i encara! Una dona ploriquet-
jant resulta ridícula i fastigosa.

- Però si Mike dormia com una soe i voiste -
nien ganas de plorar, per què diàstrie no ~~to~~
haurien de fer ho? Un bon tip de plorar alleujat.

- Bé i què m'hauria tret? A Mike li
feien fastig les dones; Li m'hi haurien fet
menys després del meu ploriquet?

Daphne ~~plaga~~ arreplega la bossa de les
fotos i la desa a l'armari.